

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر سطوح مختلف شوری و نیتروژن بر میزان پروتئین و مالوندآلدئید ارقام گندم در مرحله 10 روز پس از گرده افشانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین در علوم مهندسی و پایه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نفیسه هاشم پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

اعظم برزوئی - استادیار پژوهشکده کشاورزی، پزشکی و صنعتی هسته ای کرج، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور بررسی اثر شوری و نیتروژن بر محتوی پروتئین در مرحله 10 روز پس از گرده افشانی و عملکرد دانه دو رقم گندم در شرایط کنترل شده و در گلخانه تحقیقاتی پژوهشکده کشاورزی، پزشکی و صنعتی هسته ای کرج اجراء شد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و با سه تکرار اجراء شد. تیمار های مورد بررسی شامل دو رقم گندم [(تجن (حساس به شوری) و بم(متحمل به شوری)] و پنج سطح شوری (شاهد (1/3)، 6، 8، 10 و 12 دسی زیمنس بر متر) و دو سطح کود نیتروژن (75 و 150 کیلوگرم نیتروژن در هکتار) بودند. نتایج بیان داشت که در کلیه تیمار های شوری کاربرد مقدار کود 150 کیلوگرم نیتروژن در هکتار، به طور کلی باعث ایجاد تاثیرات مثبت در جهت افزایش مقاومت به تنش بر میزان پروتئین های محلول برگ و کاهش مقدار مالوندآلدئید در هردو ژنوتیپ مورد بررسی گردید. که بدین ترتیب گوناگونی ژنوتیپی موجود بین دو رقم، به جهت متحمل بودن به شوری و نیز از نظر کودپذیری در دو رقم باعث تاثیر چشمگیر تر افزایش مصرف کود بر رقم بم نسبت به رقم حساس تجن شد. این آزمایش نشان داد که کود نیتروژن می تواند یک سازوکار فیزیولوژیکی جهت بهبود صدمات مخرب تنش شوری در مرحله 10 روز پس از گرده افشانی درگندم باشد.

کلمات کلیدی:

پروتئین محلول برگ، شوری، گندم، مالوندآلدئید، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358710>

